

Całkowicie subsydiarnie skarżący powołuje się na naruszenie art. 4 ust. 3 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, jako że przepis ten nie może być interpretowany w ten sposób, że wymaga on na urzędnika posiadającego podwójne obywatelstwo zrzeczenia się obywatelstwa Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się jego miejsce zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2006 r. — André przeciwko Komisji

(Sprawa F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Daniel André (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciel: M. Jordan, avocat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 6 października 2005 r. odmawiającej przyznania skarżącemu z tytułu świadczenia wykonanego na zlecenie i na rzecz Trybunału Sprawiedliwości w dniach 12 i 13 stycznia 2005 r. ryczałtu, określonego w art. 7 Umowy dotyczącej warunków pracy i systemu wynagradzania tłumaczy konferencyjnych mających status pracowników zatrudnionych przez instytucje Unii Europejskiej;
- zobowiązanie pozwanej do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w związku z niekorzystną decyzją tj. do zapłaty kwoty 241,99 EUR odpowiadającej kwocie należnego ryczałtu, powiększonej o odsetki za zwłokę od dnia, w którym ryczałt stał się wymagalny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, tłumacz konferencyjny będący pracownikiem, wykonuje pojedyncze zlecenia na rzecz różnych służb tłumaczeń instytucji wspólnotowych. Świadczenia te są wykonywane w ramach umów zlecenia, określających każdorazowo dzień i miejsce, których dotyczy zapotrzebowanie na usługę tłumaczenia. W zakresie, w jakim umowy te dotyczą wynagrodzenia podlegają one uregulowaniu Umowy dotyczącej warunków pracy i systemu wynagradzania tłumaczy konferencyjnych mających status pracowników zatrudnionych przez instytucje Unii Europejskiej.

W niniejszej sprawie skarżący kwestionuje decyzję Komisji odmawiającą przyznania mu ryczałtu z tytułu poniesionych

kosztów podróży przewidzianego w art. 7 wyżej wymienionej umowy i uregulowanej szczegółowo w „Zasadach stosowania” załączonych do tej umowy.

Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje wykładnię tych przepisów dokonaną przez pozwaną, zgodnie z którą istnienie utraty możliwości zarobku spowodowanej przez przemieszczenie się stanowi warunek sine quo non zapłaty przedmiotowego ryczałtu. Ponadto Komisja powinna była wziąć pod uwagę, że dzień 12 stycznia 2005 r. był pierwszym dniem wykonywania zlecenia przez skarżącego, mimo iż skarżący wykonywał już zlecenia na rzecz organu Wspólnoty w dniach 10 i 11 stycznia 2005 r.

Zdaniem skarżącego tekst umowy nie zawiera nawet w sposób dorozumiany dodatkowych warunków, których spełnienia wymaga pozwana. W związku z tym pozwana niesłusznie dokonała modyfikacji zakresu [uregulowania] tej umowy.

W końcu skarżący podnosi, że następowanie po sobie umów zlecenia zawieranych z jednym lub wieloma instytucjami wspólnotowymi nie stanowi podstawy dla pozbawienia go prawa do spornego ryczałtu.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2006 r. — Zuleta de Reales Ansaldo przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: G. Vandersanden, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego Trybunał Sprawiedliwości z dnia 4 maja 2005 r. o powołaniu skarżącej do grupy zaszeregowania A*7, szczebel 2;
- zmiana grupy zaszeregowania skarżącej na grupę (A*10, szczebel 2), do której powinna być zostać zaszeregowana, zgodnie z postanowieniami ogłoszenia o konkursie CJ/LA/25, którego była laureatką;
- zapewnienie całościowego odtworzenia kariery skarżącej ze skutkiem wstecznym od dnia jej zaszeregowania do grupy i na szczebel odpowiednio zmienione, w tym z odsetkami za zwłokę;

- w rezultacie, przywrócenie skarżącej prawa do wynagrodzenia odpowiadającego grupie zaszerogowania A*10, szczebel 2, od momentu jej powołania oraz przywrócenie jej uprawnień emerytalnych, świadczeń i dodatków, do których ma prawo, jak również zapewnienie uwzględnienia awansu począwszy od tej daty,
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca uczestniczyła w konkursie CJ/LA/25 mającym na celu utworzenie listy rezerwowej naboru prawników-lingwistów języka hiszpańskiego w grupie zaszerogowania LA7/LA6.

Po pomyślnym złożeniu egzaminów konkursowych, skarżąca została poinformowana o powołaniu na urzędnika w okresie próbnym w dyrekcji tłumaczeń Trybunału Sprawiedliwości począwszy od dnia 16 maja 2005 r. w grupie zaszerogowania A*7, szczebel 2.

W swojej skardze skarżąca kwestionuje fakt zaszerogowania do niższej grupy z uwagi na wejście w życie rozporządzenia Rady nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r., zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunków zatrudnienia innych pracowników (¹).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty. Pierwszy dotyczy bezprawności art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Drugi zarzut opiera się na naruszeniu zasad dobrej administracji, staranności, przejrzystości, dobrej wiary, równości traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 124, z 27.04.2004 r., str. 1

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2006 r. — Chevalier Carmana i in. przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Giovanna Chevalier Carmana (Paryż, Francja), Alice Coda (Paryż, Francja) Jacqueline Doucet (Paryż, Francja), Françoise Kluss (Ollioules, Francja) [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi i jej zasadności, włączając w to zarzut bezprawności w niej zawarty;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności wyliczeń emerytury skarżących za marzec 2005 r. skutkujące zastosowaniem współczynnika korygującego właściwego dla stolic krajów ich zamieszkania albo przynajmniej współczynnika korygującego, który odzwierciedlałby w odpowiedni sposób różnice w kosztach utrzymania w miejscu, w którym uznaje się, że skarżący dokonują wydatków i który odpowiadałby w ten sposób zasadzie równoważności;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżących są identyczne z tymi podniesionymi w sprawie F-128/05 Adolf i in. przeciwko Komisji. (¹)

⁽¹⁾ Dz.U. 60 z 11.03.2006, str. 56.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2006 r. — Abba i in. przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Język postępowania: francuski)

Strony

Strona skarżąca: Abba i in. [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, włącznie z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;
- w związku z powyższym stwierdzenie nieważności informacji o wysokości emerytur skarżących za marzec 2005 r. i zastosowanie współczynników korygujących [emeryturę] do poziomu stolicy państwa zamieszkania albo przynajmniej współczynników odpowiednio odzwierciedlających różnice w kosztach utrzymania pomiędzy państwami, w których skarżący ponoszą wydatki i odpowiadającego w ten sposób zasadzie równego traktowania